

ה:

עין משפט
גר מצוה

ב א מיי' פט"ו מהל' פסה"מ
הלכה יב:
ב ב מיי' שם הלכה יא:

תורה אור השלם

1. ואם מן הצאן קָרְבְּנוֹ לְזֶבַח
שְׁלָמִים לַיהוָה זָכַר אוֹ נִקְבָּה
תָּמִיד יִקְרִיבוּנוּ: ויקרא ג, ו

מוסף רע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

א קאי ווע"ג דפפרק דס חטאת (לקמן דף 35.) תנן תורה אחת
כל החטאות היינו במילתא דכתיבה הם אשר יזה מדמה על הכפר [ו]
ויהיו איכה דאית ליה קך כפרה לר' שמעון דריש מסכת מנחות
פ"ג (א.) וא"ת למה לי למכתב בחטאת חלב עכובא בכל עבודות
בבזבז כהדא וינמא חל למימא כל שמלים כל
לקת למזוא חף חטאת לא מחלוק [ו]
דקאמר לעיל ו"ל דכי האי גוונא
ונונין דטרח ליה קרא וכחז א"י
מי לדרשא אחרינא וא"ת מנא לן
חטאת נזיר עכובא בשנוי בעלים
לומר מחטאת חטאת אע"ג
לעיל לא קאי עיקר פירכא סמיך
לזו"ת מי גמירי מהדדי:

קבאיצ"ן ממה"ר צבי
מילי אמר אבוב דש
מן הצאן קרבנו לזבח
מן הצאן יהא לזבח
אין מידי אחרינא לא א
לזבח לרבות כל זבח
להוי כמותה אי הוהיה
כדקאמרת השתא דנ
דשחית ליה שלמים
שלמים פרט כלל ופ
שבפרט שלמים אין
הדר וכלל מתקף לה
לא דמי (י) כללא בר
קמא מרבי זבחים ותו
דלה' ואפי' לעופות (י
דבי רבי ישמעאל בכ
האי גוונא כלל ופרט
בעין הפרט מה הפתר
לשמו וכשר אף כל
אי מה הפרט מפורש
אף כל הבא בנדר ובנ
חטאת ואשם לא (י
אימא לכל דשחית לוי

ומה דמתן צפרק קדשי קדשים (לקמן דף סד:) ומתכן ליה צבור
ההניס^ט ומטאת היא וכיון דפסולה דבילות היאך יש לה לגרוס בעשירות
ככשר שלא לשמה ולא חתמא והא דבטאת חלל למדה משלמים
היקנא למאור והיכי ילפי^י שאר חטאות בזה האל דצביה היא
הקנא פרק אחרון מקומן (דף ג.) אי דבר הלמד בהדיק חחר ומלמד
מכין אב לאו פירכא היא כלל דכולהו חטאות נמי ילפי^י למאור משלמים
ועבד הוא דילפינן בשאר חטאות מהנך דכתיב ערובא בגופיהו ואם
אמר וחסותא הנכור כגון שערי ראשי חדשים ומועדות מנלן הא
איתא בזה האל דמה להנך שכן שני בעלים פוסל כהן מה שאין
צבורן צבור דלארמא לעיל (דף ד.) דשני בעלים ליתא צבור
ביחד אע"ג דלא שייך שני בעלים צבור מ"מ פירכא טובה היא
אשכחנן פסח^י וקדושין (דף ה:) מה לכסף שכן פודין כן הקדשות
ומעשר שני חתמא בחופה וכן פרק החובל (ב"מ דף פה.) מה לאשה
אינה במילה ועוד קשה חטאות פנימיות לרבי שמעון דלמר^י כל
אינו על מוצה החילון אין זו משום פיגול איכא למיפרך מה להנך
כן פיגול פוסל בהן חתמא בחטאות הפנימיות ויש לומר דבפר העם
בבב של צבור כתיב חטאת הקהל היא ודריש מינה בת"כ^י שפסול שלא
משמו אם כן אשכחנן צבור וגם פנימי לעבד ולתאוריה משלמים:
וגד^י בשאר ימות השנה לשבוע פסח^י היינו קודם הפסח דבעי
עקירה או כגון דלדחו בעלים שפסח שני אצל אחיכ^י ו
פסח בשאר ימות השנה שלמים ושלמים לשם פסח קשיתו^י

כדאמר בפ' תמיד נשחט (פסחים דף סד.) ובפ' שני דחולין (דף ג.)
 ישבו פסול. (כתוב) [ה] בקוטרם דלא חזו למלימתייהו [ו] ורבינו
 צין הערצים וכמה פעמים שנה הכתוב בקציעות זמנו בארץ
 פסח ששחטו שחרית דמצינן הערצים נפיק ואין לומר דנפיק
 מי מיילי למזוה אבל לעכב לא: ואם מן הצאן קרבנו. פי' בק
 הו' תימה דאי לא [ה] מיימי קרא יתירא מנא ליה לאוקומי בפסח וגו'
 אי [ועי'ל] [ה] דצמחון [דף ק"ט.] דרש כצד לרבות פסח אלאהי ופירש
 עד השתא איירי בצשכ וה"נ י"ל מדכתיב לעיל לא מן הבקר קרב
 ביו: וא' הוה כתב לויבה השלמים [ה] כדקאמרת. הוה ליה למי
 בריא הוא. משמע ליה לגמרא שהוא רבויא כדאמר (צ"ק דף ק.)
 לא דרשינן ליה בכלל ופרטא אלא ב

[illegible]

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

דכתיב צ' שלח לך ולא כתיב צה"ע עניינא
ול לא כתיב צההוא עניינא דההוא עניינא
מחא כליפסין צהריות (דף ע"ג): **שמיעה הקול**
קול אלה (שמיעת הקול) **ה** ושזועת ציטור
וטומאת מקדש וקדשיו צחד עניינא
כתיב צקרבן עולה יורד **ה** צטמא
קול אלה או נפש י תשזעב לא נשטה
או נפש אשר תגע וגו' ומקומא לה
במסכת שזועות (דף ע"א) צטומאת מקדש
וקדשיו: **אסיין צמה הדר** מחטאת
חלב וחטאת מזיר ומזורע דכי פרכת
מה לחטאת חלב שכן כרת חטאת
מזיר ומזורע ויבחו מה לחטאת מזיר
ומזורע שכן יש עמחן דמים אחרים
חטאת חלב חטאת הדר השוא צצהן
כו' אף אני אביא חטאת דשמיעת
הקול. ומחטאת חלב וחטאת מהני לא
אפיא דאי מחטאת חלב וחטאת מזיר
איכא למיפרכ מה להדר השוא צצהן
שכן אינן צחין גדלות תאמר בשזועת
ציטור שהיא צעולה יורד אי מחטאת
חלב וחטאת מזורע איכא למיפרכ מה
להדר השוא צצהן שכן אינן צשאלא
תאמר בשזועת שישנה צשאלא: **שלא**
לשמו פסול כדאמר' (עליל דף ע"א):
בשאר ימוס השנה לשמו פסול **ה**

כדלמרר' [ח] צמס' פסחים (דף קא)
 שחטו קודם חלות פסול דכתיב צין
 הערבים וכמה פעמים שנה הכתוב
 בקציעות וזמנו צ"ד צין הערבים:
 שלא לשמו כשר. כדמפרש ואזיל:
 מנהגי מילי. דכשאר ימות השנה
 שלא לשמו כשר: ואם מן האלן קרבנו
 כו'. ^(א) לאו קרא יתירא קא דריש אלף
 משמעותא דקרא משמע ליה הכי
 ואם דבר הבא מן האלן ^(א) דהיינו
 פסח שאינו בא אלף מן האלן היה
 קרבנו הרי הוא לזבח שלמים ועל
 כרחק שלא בזמנו קאמר דאי בזמנו
 הא ליפנין ליה לעיל [ח] דפסול: ואימא
 שם שלמים יתבשר אלף שחטו לשם עולה
 שלא לשמו כשר ואפילו שחטו לשם עולה
 קרא יתירא הוא דמאי למכתב לשלמים:
 י כוופיה. שחטו לשם עולה יהא עולה
 ה: ה"ג אי הוה כתיב לשלמים וזה דקרא
 וזה משמע יהא כשלמים [א] או כשאר זבח:
 מים. הכי משמע לכל זבח שזבחנו לשמו
 זבח כלל כו'. אמאי דריש להאי זבח שלמים
 מן האלן היה לכל הזבחים ככל שכתב שלא
 ים פטר שלא הכשרתו עקר שחטו שמו אלף
 שחטו לשם זבח אחר פסול: ואפי' לעופות [א]
 עוף: אף כל שהוא שלא לשמו. יא לא לשמו:
 ון לשם חטאת ואשם יהא פסול אפילו
 א הוא. אינו לשון כלל ולא דרש' ליה בכלל
 [א] בזין מרביז לשון אלף ממשמעות המקראות
 אשר תאזה נפשו כלל ^(א) וכן מן ההבמה
 וכל לזבח שלמים שמי יציות בדוקות הן
 ים [א] וקרא יתירא צמחא הוא דהוה מלי
 קרפא של לשון ייתור [א] אינו כלל ופטר אלף
 למים וזה דמי יתירבו ליה כל הזבחים

[illegible]

דאי לא מיתורא דקרא מנא ליה לאוקמי בפסח כיון דבשלים יצית (ועי"ל), ועי' ח"נ דמפרש עפ"י נוס' זה: ל] ואם עז קברנו גר' כ"פ גירסת רש"י. אך רא"ט הגיה לזבח ושלימים כג' ד"ו גג' מוחלק בין כל לבכל, דכל כללל ובכל רביעי, ה"נ משמע ליה (ו) צשמכ"י הגיה כלפינו. גם צח"ג הוסיף כהנ"ק, אבל הנוסח שם

הא' כשר אס שחט קודם זמנו. קמ"ל בין הערצים דפסול הוא משום פסח רצנים לפסלו משום פסח (ותוס' הר"פ): תרוד"ה הנך בו' וקשה א"כ לעי' ר"פ ותוס' (סור):

מסורת הש"ס

(א) ירוש' פסחים פ"ה ה"ב,
שקלים פ"ב ה"ד, (ג) לעיל ד:
ז"ק סד. חולין סו. (כריתות כה.),
(ג) ירוש' שם., (ד) קדושין כד
ב"ק נ נדה לג., (ה) ויקרא חובה
פי"ח ה"ט, (ו) לקמן יד. וש"נ.,
(ז) ויקרא חובה סוף פרק ו:

הגהות הב"ח

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

יב. גליון (ש"מ): [בח] ז"ל שלמים
(ש"מ): [לא] קרבנו נמחק (דש"מ):
וראה אות ג: לג' דז"ו כל כללא
חלק בין זבח ובין לזבח, הילכך
פנינו בכל כללא וכו':

א"ת למה לי בין הערצים תיפוק ליה
יפריך גבי מצורע וכו'. וי"ל דהאיל